

Bilag 4.

København, den 25. Januar 1938.

Til Folketingets Udvalg angaaende Forslag om Ændring af Loven om Privat Arbejdsanvisning, Rigsdagen.

Herved tillader „Dansk Musiker Forbund“ sig høfligst at takke det højtærede Udvalg, fordi vi har faaet Lejlighed til at fremføre vore Bemærkninger og Ønsker angaaende det foreliggende Forslag om Ændring af Loven af 20. Maj 1933 om Privat Arbejdsanvisning, og vi skal i Henhold til derom fremsat Anmodning gentage disse Bemærkninger og Ønsker i skriftlig Form til godhedsfuld Orientering for det højtærede Udvalg.

De private Anvisningskontorer — eller som de almindeligt benævnes: „Engageringsbureauer“ —, gennem hvilke Arbejde for Musikere paa Kafeer og Restauranter i mangfoldige Tilfælde anvises, har gennem en Aarrække været til overordentlig stor Skade for den danske Musikerstand, hvorfor dennes Organisation „Dansk Musiker Forbund“ paa forskellig Maade har søgt at bekæmpe disse Virksomheder.

Dette har Forbundet gjort, dels ved Oplysning og Advarsler til Medlemmerne gennem vort Fagblad „Dansk Musiker Tidende“, dels ved at gribe ind, saa ofte det var muligt, for at forhindre, at vore Medlemmer bandt sig til Forpligtelser over for disse Bureauer, som vi fandt var stridende mod deres egne og deres Organisations Interesser, eller som ikke stod i rimeligt Forhold til Værdien af den Bistandsydelse, som Bureauerne havde vist vore Medlemmer.

Forbundet har endvidere forsøgt at oprette sit eget Anvisningskontor og har for nogle Aar siden en Overgang forbudt Medlemmerne at søge Arbejde gennem de private Bureauer, men begge Dele har maattet opgives af forskellige Grunde.

For ca. 2 Aar siden anmodede „Dansk Musiker Forbund“ i Forbindelse med „Dansk Skuespillerforbund“, „Dansk Artistforbund“ og Solistorganisationerne Justitsministeriet om at undersøge de private Engageringsbureauers Forhold og søge disse ordnede paa en for Arbejdssøgende betryggende Maade. Justitsministeriet har i denne Anledning nedsat et Udvalg, i hvilket „Dansk Musiker Forbund“ er repræsenteret ved „Musikraadet“s Repræsentant, Herr Landsretssagfører Eiv. Helsted.

Samtidig benyttede vi enhver Lejlighed til at beklage os over Bureauernes Virksomhed over for Arbejdsdirektoratet og Centralarbejdsanvisningen, og det var os derfor en stor Glæde, da vi erfarede, at Socialministeren havde fremsat det foreliggende Lovforslag, som, hvis det bliver ophøjet til Lov, med eet Slag vil udrydde de uheldige Forhold og ved sit totale Forbud mod privat Arbejdsanvisning en Gang for alle vil sætte en Bom for de private Engageringsbureauers skadelige Virksomhed.

I denne Anledning har vi meddelt det ovenfor omtalte justitsministerielle Udvalg, at vore Interesser, hvad angaar Restaurationsmusik, hvis Lovforslaget vedtages, ikke mere behøver at være Genstand for Drøftelse inden for Udvalget, som derefter nærmest vil beskæftige sig med de øvrige nævnte Organisationers Forhold.

De Grunde, vi har at beklage os over den Maade, de private Anvisningskontorer har drevet og driver deres Virksomhed paa, kan anføres saaledes:

- 1) At de paalægger de arbejdssøgende urimeligt store og langvarige, økonomiske Forpligtelser over for Bureauerne.
- 2) At de i mange Tilfælde har faaet særlig unge og uerfarne Musikere til at indgaa paa Betingelser, saavel med Hensyn til Betalings- som Arbejdsvilkkaar, der er i Strid med deres Organisations Bestemmelser og Vedtægter.
- 3) At de, ved stadig at foretrække „unge Mennesker“ og „nye Ansigter“ og ved at paavirke Arbejdsgiverne, saa at de nærer samme Anskuelse, har skadet Beskæftigelsesgraden i Musikerfaget, som i de senere Aar har haft en Arbejdsløshed paa indtil 33 pCt. af